

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

ГЛАС

chitanka.info

Стих ли пиша, баща ми невидим ще влезе
да надзърне за малко в синовния свят
и да види с очите си що за поезия
правя с нощния странен и лек занаят?

И гласът му с великденско ехо се носи.
Ден по ден в обуцарница с почерк чевръст
пише своята книга за българи боси...
И в градината дъха на вишнева пръст.

Дойдат баби, обуцата скътат във кърпа,
дълго милват фасона им гладък и фин,
а баща ми до пладне набързо ги скърпил
по неделя — за църква, по делник — за скрин.

Но за цели села от равнинци корави,
за игриви невести и буйни моми
той ги прави също изящни, но здрави.
На хорото мегдана под тях да гърми.

Тъй го славеха по кръщенета, събори,
че тогава народът не сгъваше крак
и кръстоса с обуцата много простори.
Пък и майсторът беше се трудил с мерак.

И под бързата сянка на облачни стрехи
расне в моето време великденска вест —
пее чукче, припява с просторното ехо,
сякаш пита: ти пишеш ли истински днес?

И дочувам от звездните устни на свода
шепне нейде баща ми, заскитан пеша:
„Стих пиши не за баби, по църкви що ходят,
а за хората — вдъхвай му трайна душа!“

СТОПАНКАТА НА ДВОРА

*Диша дъжд, с този дъжд ли сега заговорих?
И под облака с рошава едра брада —
със зелени уши*

*натезалият орех
нещо слуша потънал дълбоко в дъжда.*

*Но дочу ли? Наблизо, почти под земята
пак се хлопна врата, онемя с бавен стон —
сякаш вътре в душата на плодното лято
някой скърши в овошките сухия клон.*

*Тя е винаги тук. С топъл поглед се взира
как тъмнее дъждовният влажен простор.
Тук за нея единствено тръпне всемирът —
в този малък, натегнал от клоните двор.*

*Всяка пролет с ръцете си нежни и груби
хвърля тих благослов върху тази земя.
Нито ден от живота си тя не изгуби —
затова ни остана в живота сама.*

*В този двор всяка птица и корен повика
да се топят в грижовния майчински skut.
И от бавния шепот на тежка мотика
расне сладкото ехо от дългия труд.*

*Тя е цялата тук. Дъждовете прохладни
тихи устни разтварят в простора зелен
и от облака нощна забрадка ще падне
върху мокрото рамо на нейния ден.*

*Тя отива към къщи. С дъжда мълчаливо
носи своя неказана никому жал.
Диша дъжд и наоколо всичко се слива
с този дъжд тъй навреме сега завалял.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.